

Skarga wniesiona dnia 10 sierpnia 2004 r. przez Wanadoo S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-339/04)**

(2004/C 262/97)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 10 sierpnia 2004 r. do sekretariatu Sądu Pierwszej Instancji wpłynęło odwołanie przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, złożone przez spółkę Wanadoo S.A., z siedzibą w Issy-les-Moulineaux (Francja), którą reprezentują adwokaci: Hugues Calvet i Marie-Cécile Rameau.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 maja 2004 r. nakazującej skarżącą oraz wszystkim przedsiębiorstwom kontrolowanym przez nią bezpośrednio lub pośrednio podporządkowanie się kontroli na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 1/2003⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swoich wniosków skarżąca wskazuje, że wydając zaskarżoną decyzję Komisja naruszyła obowiązek współpracy z władzami i sądami krajowymi zgodnie z art. 10 traktatu WE i rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2003. Według skarżącej, Komisja zataiła przez sądem krajowym, który zezwolił na tą kontrolę, okoliczność, że przed francuską Conseil de la concurrence (Rada Konkurencji) toczy się postępowanie w przedmiocie rzekomych naruszeń art. 82 traktatu WE przez skarżącą, jak również decyzję tej Conseil z dnia 11 maja 2004 r. Ponadto skarżąca uważa, że francuska Conseil de la concurrence pozostaje nadal właściwa do prowadzenia tego postępowania, a zatem Komisja nie miała prawa interweniować w tym postępowaniu.

Skarżąca podnosi również, że zaskarżona decyzja narusza obowiązek bezstronnego zbadania wszystkich elementów istotnych w tej sprawie, obowiązek uzasadnienia, jak również zasadę proporcjonalności. W końcu też wskazuje na oczywiste naruszenie zasad oceny dowodów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu, Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1-25.

Skarga wniesiona dnia 11 sierpnia 2004 r. przez France Télécom S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-340/04)**

(2004/C 262/98)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 11 sierpnia 2004 r. do Sekretariatu Sądu Pierwszej Instancji wpłynęło odwołanie przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, złożone przez spółkę France Télécom S.A. z siedzibą w Paryżu, reprezentowaną przez Christophe'a Clarenca i Javiera Ruiz Calzado, adwokatów.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2004)1929 z dnia 18 maja 2004 r. nakazującej France Télécom S.A. oraz wszystkim przedsiębiorstwom kontrolowanym przez nią bezpośrednio lub pośrednio podporządkowanie się kontroli na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003 (sprawa nr COM/C-38.916);
- obciążenie strony przeciwnej wszystkimi kosztami poniesionymi przez France Télécom w trakcie niniejszego postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem kontroli nakazanej decyzją jest „domniemane nakładanie nieuczciwych cen sprzedaży w dziedzinie szerokopasmowego dostępu do internetu dla klientów detalicznych z naruszeniem art. 82 traktatu WE, które ma na celu wyprzedzenie i zdławienie konkurentów” (art.1 zaskarżonej decyzji). Skierowana jest do skarżącej, jej oddziału Wanadoo, jak również wszystkich przedsiębiorstw kontrolowanych przez nią bezpośrednio lub pośrednio (art. 3). Komisja oceniła, że zbadanie domniemanych praktyk wymagało kontroli przeprowadzonej na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽¹⁾. To właśnie ta decyzja nakazująca kontrolę została w niniejszym przypadku zaskarżona.

Na poparcie swoich wniosków skarżąca wskazuje przede wszystkim na naruszenie obowiązku uzasadnienia. Precyzuje w tym zakresie, że nie może ona zrozumieć dlaczego jest osobiście adresatem zaskarżonej decyzji oraz podlega tej kontroli. Podkreśla się, że zgodnie z uzasadnieniem decyzji „Wanadoo” z dnia 16 lipca 2003 r., którą uznana została autonomia Wanadoo względem skarżącej w jej polityce ustalania cen szerokopasmowego dostępu do internetu na francuskim rynku detalicznym, Komisja w swojej decyzji zarzuca Wanadoo, a nie France Télécom, rzekome nieuczciwe w tym przypadku ceny sprzedaży, jak też rzekomą strategię dławienia konkurentów. Ponadto Komisja nie uzasadniła dlaczego uznała za niezbędne nakazać kontrolę cenników Wanadoo wbrew temu, że cenniki te poddane są kontroli na podstawie jej decyzji z dnia 16 lipca 2003 r. oraz były niedawno szczegółowo zweryfikowane i zatwierdzone przez francuską Conseil de la concurrence (Rada Konkurencji)

Po drugie, skarżąca zarzuca zaskarżonej decyzji, że ignoruje ona wymagania wynikające z ustanowionej w art. 10 traktatu WE i wykonywanej rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2003 zasady lojalności ciąży na Komisji Europejskiej w jej relacjach z instytucjami krajowymi. Przede wszystkim bowiem w warunkach przewidzianych w art. 11 ust. 6 tego rozporządzenia, o elementach tego stanu faktycznego nie został poinformowany sędzia krajowy, ani nie zasięgnięto opinii francuskiej Conseil de la concurrence prowadzącej tymczasem w styczniu 2004 r. postępowanie.

Po trzecie i ostatnie, skarżąca wskazuje na naruszenie zasady proporcjonalności, tak w zakresie pozornego celu kontroli, jak i sytuacji, w której została nakazana oraz braku jakichkolwiek informacji wskazujących na istnienie ryzyka zatajenia lub utraty dowodów.

(¹) Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1.

Skarga wniesiona dnia 9 sierpnia 2004 r. przez Hertę Adam przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-342/04)

(2004/C 262/99)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 9 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesiona przez Hertę Adam, zamieszkałą w Brukseli, reprezentowaną przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne Marchal, adwokatów, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji Komisji, na podstawie której odmówiono skarżącej przywileju związanego z dodatkiem zagranicznym za rozłąkę, przewidzianego w art. 4, ust. 1, lit) a, załącznika VII do regulaminu pracowniczego;
- Obciążenie kosztami strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi, skarżąca podnosi naruszenie art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w związku z tym, że okres, podczas którego pracowała w biurze przedstawicielstwa landu niemieckiego w Brukseli nie został uznany przez Komisję jako okoliczność wynikająca z pracy wykonywanej dla innego państwa. Skarżąca podnosi, ponadto, naruszenie zasady równego traktowania.

Skarga wniesiona dnia 6 sierpnia 2004 r. przez Vassiliosa Tsarnavasa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

(Sprawa T-343/04)

(2004/C 262/100)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 6 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesiona przez Vassiliosa Tsarnavasa, zamieszkałego w Volos (Grecja), reprezentowanego przez Nicolasa Lhoësta, adwokata, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji oceniającego w postępowaniu odwoławczym, wydanej 4 sierpnia 2003 r. i ustanawiającej, bez poprawek, ostateczną ocenę skarżącego za okres od 1 lipca 1997 r. do 30 czerwca 1999 r.;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego obowiązującego w dniu 30 grudnia 2003 r.;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego odszkodowania w wysokości 10.000 euro tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę moralną;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje decyzję oceniającego w postępowaniu odwoławczym, którą utrzymał on w mocy, bez poprawek, swoje sprawozdanie z oceny za okres 1997-1999. Skarżący domaga się ponadto odszkodowania za doznaną krzywdę.

Odnosnie żądania o stwierdzenie nieważności, skarżący przytacza następujące zarzuty:

- naruszenie przepisów postępowania;
- oczywisty błąd w ocenie;
- brak uzasadnienia;
- nadużycie władzy i mobbing

Odnosnie żądania dotyczącego odszkodowania, skarżący podnosi, że sprawozdanie z oceny zostało sporządzone z około czteroletnim opóźnieniem, co jest całkowicie niedopuszczalne. Ponadto skarżący miałby być poddany mobbingowi. Jeśli chodzi o doznaną krzywdę, skarżący domaga się odszkodowania, które ocenia ex aequo et bono na 10.000 euro.